

Жалба, подадена на 18 февруари 2022 г. от Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 8 декември 2021 г. по дело T-595/19 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI BURGER)

(Дело C-121/22 P)

(2022/C 294/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (представители: V. Marsland, Solicitor, и С. Milbradt, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 15 юни 2022 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie (Полша), постъпило на 25 февруари 2022 г. — AM, PM/mBank S.A.

(Дело C-139/22)

(2022/C 294/18)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: AM, PM

Ответник: mBank S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 1, член 7, параграфи 1 и 2 и член 8 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, както и принципът на ефективност да се тълкуват в смисъл, че за да се установи неравноправност на договорна клауза, която не е индивидуално договорена, е достатъчно да се констатира, че тази клауза съответства по съдържание на клауза в общи условия, вписана в регистъра на недопустимите клаузи?
- 2) Трябва ли член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че не допуска съдебна практика по тълкуването на националното право, съгласно която неравноправната клауза престава да е неравноправна, ако потребителят може по свой избор да изпълнява задълженията си по договора въз основа на друга клауза от този договор, която е равнаправна?
- 3) Трябва ли член 3, параграф 1 и член 4, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкуват в смисъл, че търговецът е длъжен да предоставя информация за основните характеристики на договора и за свързаните с него рискове на всеки потребител дори ако определен потребител притежава съответни знания в тази област?

- 4) Трябва ли член 3, параграф 1, член 6 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкуват в смисъл, че когато няколко потребители са сключили общ договор с даден търговец, е възможно да се приеме, че едни и същи клаузи на този договор са неравноправни спрямо първия от потребителите, а равноправни спрямо втория, и ако е така, може ли като последица от това договорът да е недействителен по отношение на първия потребител, а спрямо втория да е действителен и съответно той да носи всички произтичащи от договора задължения?

(¹) ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Жалба, подадена на 1 март 2022 г. от Jörg Lück срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 15 декември 2021 г. по дело T-188/21 — Jörg Lück/EUIPO

(Дело C-145/22 P)

(2022/C 294/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Jörg Lück (представител: L. Becker, адвокат)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и R.H. Investment UG

С определение от 17 юни 2022 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна подадената въззивна жалба и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 2 март 2022 г. от Legero Schuhfabrik GmbH срещу определението на Общия съд (девети състав), постановено на 15 декември 2021 г. по дело T-684/20 — Legero Schuhfabrik GmbH/EUIPO

(Дело C-152/22 P)

(2022/C 294/20)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Legero Schuhfabrik GmbH (представител: M. Gail, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Rieker Schuh AG

С определение от 22 юни 2022 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускане на обжалване) не допуска обжалване по делото и определя жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 3 май 2022 г. от Chemours Netherlands BV срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 23 февруари 2022 г. по дело T-636/19, Chemours Netherlands/ECHA

(Дело C-293/22 P)

(2022/C 294/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Chemours Netherlands BV (представители: R. Cana, H. Widemann и Z. Romata, адвокати)

Други страни в производството: Европейска агенция по химикали (ECHA), Кралство Нидерландия, ClientEarth, ClientEarth AISBL, CHEM Trust Europe eV